

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдията Вл.Славов по к.д. № 5/2004 г

Подписах решението по к.д. № 5/2004 г. с особено мнение, поради следните съображения:

1. С решение №8/ 97 г. по к.д. № 3/97 г. Конституционният съд е приел, че : “фондове за развитие на различни сфери за развитие от обществения живот и отрасли на икономиката могат да се създават, стига те да набират средствата си по доброволен или вътрешноведомствен път. Едностранното налагане на утежнения от страна на държавата, които нямат характер на данък, щом приходите не са предназначени за държавния или общинските бюджети, противоречи на чл.60 от Конституцията”. В конкретния случай, регламентирани в чл.31,ал.1,т.2 от ЗЗРК търговски дружества с държавно участие развиват дейността си по правилата на ТЗ, разбира се с ограниченията по пар.30 от ПЗР ЗДБРБ за 2004 г. или по идентичния текст от предходни години на същия закон до 1999 г., но те не са вътрешноведомствено подчинени или принадлежни към Министерство на културата, респ. към процесния фонд.

2. Посоченият пар.30 от ПЗР ЗДБРБ за 2004 г. в своите ал.1 и 2 създава различни задължения за едноличните или други търговски дружества съобразно часта на държавното, съответно общинско имущество включено в тях. Такова разграничение не съществува в атакувания текст от ЗЗРК и с него се създават задължения и за участници в търговските дружества /физически или юридически лица/, различни от държавата или общините. Това

обстоятелство, предвид съображенията в предходната точка очевидно, прави текста от ЗЗРК противоречащ на чл.60 от Конституцията.

3. Конституционният съд не е ограничен с посочените в искането основания за противоречие с Конституцията /чл.22,ал.1 отЗКС/. В тази връзка и независимо от изложеното в т.т. 1 и 2 на особеното мнение, пряко значение за конституционносъобразността на атакувания текст от ЗЗРК има и чл. 19, ал.2 на Конституцията. Разпоредбата създава задължение за законодателя да гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност. При осъществяване на стопанска дейност всички правни субекти трябва да бъдат равнопоставени, като конституционният текст се отнася и за държавата и общините, така реш. № 19/1993 г. по к.д. № 11/1993 г. Регламентирането в чл.31, ал.1,т.2 от ЗЗРК на утежнени условия за осъществяване на стопанска дейност от търговски дружества с държавно участие в областта на културата противоречи на гаранциите създадени с чл.19,ал.2 от Конституцията. Вярно е, че съгласно чл.23 от Конституцията държавата трябва да създава условия за свободно развитие на науката, образованието и изкуствата и да ги подпомага, но това не трябва да става при нарушаване на установените с основния закон гаранции за равнопоставеност на правните субекти и задължение за законодателя за създаване на еднакви правни условия за осъществяване на стопанска дейност при една действаща пазарна икономика.

Владислав Славов
съдия в Конституционния съд